UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiu Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Ad Sandalarias, Alexa[n]drinas Monachas. 87.

urn:nbn:de:hbz:466:1-71898

Visual Library

modi vt nihil ipſi deſit,quod ad benè beatéque viuendum pertineat.

Ad Sandalarias, Alexādrinas Monachas. 87.

Mulieris ſexus fœminæ nō excuſat. Excuſationem neſcit natura: veniam fœmina non habet. Poteſt enim fortiter ac ſtrenuè aduerſus mollitiem impetum facere, cupiditatúmque machinas atque tormenta firmiter propulſare. Documento ſunt, celebris illa Suſanna, cum filia Iephthe, & admiranda Iudith. *Dan.13. Iudic.11. Iudit.13.* Quarum prima ſenum intemperantem libidinem in iuuenili ætate ſuperauit. Altera mortem quoque magno animo ſuſcepit, atque cum virginitate præclarè abſceſſit. Poſtrema pro caſtitatis præmio hoc à Deo accepit, vt tyranno necem afferret. Adde muliebriū victoriarum ac tropheorum caput, hoc eſt illam omnium laudibus celebratam Theclam, *Thecla.* quæ tanquam immortalis pudicitiæ columna proſtat, quæque è media turbidarum affectionum tempeſtate tanquam fax accenſa, ad portum ab omnibus fluctibus immunem appulit. Quocirca ſi ad hunc modum laudes veſtras tanquam preconis voce prædicari cupitis, inextinctas veſtras lampades conſeruate (ſtatim enim *Matt.25.* ſponſus affuturus eſt:) neque cōmittite, vt vos vllus voluptatis ſomnus deprimat, qui ſocordes ac ſomnolentas extra thalami fores retinet.

Arſenio. 88.

Luc.18. Si Phariſæus, cùm ea feciſſet quæ iactabat, propterea condemnatus quia ſe iactauit, quid te iactas, garriens duntaxat, ac non item boni aliquid faciens: téque grauiori pœnæ obnoxium reddens, quàm qua Phariſæus mulctatus eſt; cùm tamen nihil reprehenſione dignum admiſiſſet, verùm hoc vnum illi crimini datum fuiſſet, quòd de probis actionibus gloriaretur.

Iſidoro Epiſcopo. 89.

Omnes quidem, ſi fieri poſſet, mulierū cœtus atq; colloquia defugere oporteret,

καὶ περίβλεπτος, καὶ οὐδενὸς πρὸς εὐζωΐαν λειπόμενος.

Μοναστρίαις ἀλεξανδρίναις ταῖς σανδαλαρίαις. πζ.

Οὐκ οἶδε παραίτησιν ἡ φύσις, οὐκ ἔχει συγγνώμην τὸ θῆλυ. δύναται γὰρ γενναίως κατεξανίστασθαι τῆς χαυνώσεως, καὶ ἀποκρούεσθαι στερρῶς τὰς τῶν ἐπιθυμιῶν ἑλεπόλεις. καὶ διδάσκαλοι τούτου, Σωσάννα ἡ εὐκλεὴς, καὶ ἡ θυγάτηρ Ἰεφθὲ, καὶ ἡ θαυμαστὴ Ἰουδὴθ, ἡ μὲν γερόντων ἀκολασίαν νικήσασα ἐν νεότητι. ἡ δὲ καὶ θάνατον ἀνδρείως ἑλομένη, καὶ τῇ παρθενίᾳ συναπελθοῦσα ἀοιδίμως. ἡ δὲ μισθὸν τῆς σωφροσύνης, δύναμιν παρὰ θεοῦ εἰληφυῖα, τυραννοκτόνος γενέσθαι. καὶ τὸ κεφάλαιον τῶν γυναικείων νικῶν καὶ τροπαίων, ἡ πανεύφημος Θέκλα, στήλη αἰώνιος ἁγνείας ἑστῶσα, καὶ ὡς πυρσὸς ἐκ μέσου τοῦ κλύδωνος τῶν παθῶν ἀναφθεῖσα, εἰς τὸν ἀκίμονα κατάρασα λιμένα. *ἀκύμαστον.* εἰ τοίνυν οὕτως ἀναρρηθῆναι ἐπιθυμεῖτε, τὰς λαμπάδας ἀσβέστους τηρήσατε. ὁ γὰρ νυμφίος εὐθὺς παραγίεται, καὶ μηδεὶς ὑμᾶς ὕπνος ἡδυπαθείας ἀνακλίνῃ, ὁ ἔξω τῆς θύρας τοῦ νυμφῶνος τὰς ὑπνηλὰς καὶ ῥαθύμους κατέχων.

Ἀρσενίῳ. πη.

Εἰ πράξας ὁ φαρισαῖος ἃ ἐκαυχήσατο, σὺ τί καυχᾶσθαι λαρυγγίζων ἁπλῶς, καὶ οὐ πράττων χρηστῶς, καὶ χείρονος ἑαυτὸν ποιεῖν, ἔνοχον κρίσεως, ἧς ὁ φαρισαῖος ὑπέμεινεν, οὐδὲν μὲν ἄξιον μέμψεως πεπραχὼς, μόνην δὲ τὴν οἴησιν τῆς εὐπραγίας ἐγκληθείς. *κατεκρίθη ἐπειδὴ ἐκαυχήσατο. χᾶσαι. ποιεῖς.*

Ἰσιδώρῳ ἐπισκόπῳ. πθ.

Πάσας μὲν, εἰ οἷόν τε, ὁμιλίας γυναικῶν ἐκτρέπεσθαι χρὴ, ὡς ἐχούσας

τινὰ